

தமிழ் வளர்ச்சியில் சமயங்களின் பங்களிப்பு

புதி. சுஜி எஸ்தர் ராணி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

எஸ்.ஏ.வி. சகாயத் தாய் (மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

வடக்கன் குளம்

முன்னுரை

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் - அந்தத்

தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தே முண்தோன்றிய மூத்தமொழி நம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி, தீந்தமிழாய், பைந்தமிழாய் செந்தமிழாய், வண் தமிழாய், மூவேந்தர் சொத்தாய், சமயங்கள் வளர்த்த செல்பிள்ளையாய் இருந்த தமிழ் இன்று மடிந்து கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம், சமயச்சான்றோர் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய அரும்பணிகள் மறைக்கப்பட்டும், மறுக்கப்பட்டும் வருவதுதான் காரணம். மொழியை முழுவதுமாக அழிப்பதற்கான பல சூழ்நிலைகள் வந்த போதிலும் தப்பிப்பிழைத்து இன்று சரித்திரம் படைக்கும் தமிழ்மொழிக்கு சமயங்கள் ஆற்றியத் தொண்டு அளவிடற்கரியது. சமயங்கள் இல்லையேல் மொழிவளர்ச்சியே இல்லை என்கிற அளவுக்கு சமயங்கள் மொழிப்பணி ஆற்றியுள்ளது. குறிப்பாக கிறித்தவ சமயம் ஆற்றியப்பணி குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில் சைவ, வைணவ, சமண, பௌத்த, கிறித்தவ சமயங்கள் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய அரும்பணிகளை வெளி க்கொணர்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மலர்: 11

சிறப்புத்தகு: 2

மாதம்: ஜூலை

வருடம்: 2023

P-ISSN: 2321-788X

E-ISSN: 2582-0397

DOI:

<https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS2i1-July.6406>

[org/10.34293/sijash.v11iS2i1-July.6406](https://doi.org/10.34293/sijash.v11iS2i1-July.6406)

v11iS2i1-July.6406

சைவ சமயத்தின் தமிழ்த் தொண்டு

சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் சைவசமயம். சங்க காலம் முதலே சைவ சமயம் தமிழ் மொழிக்கு ஆற்றியப்பணிகள் அளவிடற்கரியன. சைவ சமயம் தமிழுக்கு ஆற்றிய அருந்தொண்டினைத் தோத்திர நூல்கள், சமய இலக்கியங்கள், சாத்திர நூல்கள், மடங்கள் ஆற்றியப்பணிகள் எனப் பிரிக்கலாம்.

தோத்திர நூல்கள் வரிசையில் பன்னிருத்திருமுறைகளைக் கூறலாம். சமய இலக்கியங்களாகக் கந்தபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம் போன்றவற்றைக் கூறலாம். திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோரால் இயற்றப்பட்ட தேவாரப் பாடல்களும், திருவாசகம், திருக்கோவையார், சிற்றிலக்கியங்கள் போன்ற பிரபந்த வகை நூல்களும், பதி, பசு, பாசம் ஆகிய தத்துவங்களை விளக்கும் அனுபூதி நூல்கள் என்றழைக்கப்படும் பதினான்கு சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்களும், உலக ஒற்றுமைக்கு வித்திட்ட திருமுலரின் திருமந்திரமும், பழைய நூல்களைப் பாதுகாத்தும், புதிய நூல்களை வெளியிட்டும் அதற்கு உரை எழுதியும் வளர்த்த சைவ சமய மடங்களும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு சைவசமயத்தவர்களால் அளிக்கப்பட்ட அருட்கொடைகளாகும்.

வைணவ சமயத்தின் தமிழ்த் தொண்டு

வைணவசமயம் தமிழின் வளம்தரும் செல்வம். திருமாலை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் வைணவசமயம். நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தம் வைணவ நெறிகாட்டும் பேரிலக்கியமாகும்.

வைணவர்கள் வழிபாடு, சடங்கு, திருமணம் போன்ற அனைத்து நிகழ்ச்சிகளிலும் தமிழுக்கு சிறப்பிடம் நல்கி, தீந்தமிழின் கொள்கலனாய் விளங்கி காலந்தோறும் தமிழைப் போற்றி வளர்த்தனர். முதலாழ்வாரின் முத்தமிழ் பாசுரத்தோடு, நம்மாழ்வாரின் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரியதிருவந்தாதி, திருவாய்மொழி, திருமழிசையாழ்வாரின் நான்முகந்திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தமும், மதுரகவியாழ்வாரின் கண்ணிருண்சிறுதாம்பு, தொண்டரடிபொடியாழ்வாரின் திருமாலை, திருப்பள்ளி எழுச்சி, ஆண்டாளின் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி, திருமங்கையாழ்வாரின் பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருஎழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருப்பாணாழ்வாரின் - அமலானதிபிரான் பதிகம், பெரியாழ்வாரின் பெரியாழ்வார் திருமொழி போன்ற பாசுரப் பாடல்களால் திருமாலின் புகழ்பரப்பி, பனுவல் பலபடைத்து பனுவல்களுக்கு பல்நிலைப்படிகள் வைத்து உரைகள் இயற்றி பைந்தமிழ் வளர்த்தது வைணவம்.

வடமொழி வார்ப்பின் தமிழ் படைப்பாம் வில்லிபாரதமும், கம்பனின் இராமாயணமும், மொழிபெயர்ப்புப் பனுவல்களாக தமிழுக்கு அணிசேர்த்து தொண்டாற்றியமை வைணவ சமயத்தாரைச் சாரும்.

சமண சமயத்தின் தமிழ்த்தொண்டு

வடக்கே தோன்றிய சமணசமயம் கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் சந்திரகுப்தன் காலத்தில் பத்திரபாகு முனிவர் மூலம் தமிழகத்திற்கு வந்தது. களப்பிரர் ஆட்சியால் கால்கொண்ட சமணசமயம் வச்சிர நந்தியி

திரமிள சங்கத்தால் பல்கிப்பெருகியது. தமிழில் இலக்கணம், நிகண்டுகள், காப்பியங்கள் உரைநடை, பிரபந்தங்கள், நீதிநூல்கள், கணிதம், வானநூல், சோதிடம், புராணங்கள் போன்ற இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபட்டு சமணம் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளது.

நற்காட்சி, நல்ஞானம், நல்லொழுக்கம் என்பது சமணர்களின் மும்மணிகளாகும். உணவு, அடைக்கலம், மருந்து, கல்வி என்னும் நன்கு தானங்களைச் செய்வதைப் பேரறமாகக் கொண்டிருந்தனர். சமணமில்லை எனில் தமிழில்லை என்னும் அளவிற்கு தமிழ் சமணத்தோடு பிணைந்துவிட்டது.

நேமிநாதம், தொல்காப்பியம், நன்னூல், யாப்பெருங்கலக்காரிகை, அபிநயம், நம்பியகப் பெருமாள் வாயிலாக தமிழின் மணிமகுடமாம் இலக்கணத்தை சமணம் உலகறியச்செய்தது. சமணம்சார்பனுவலான அருங்கலச் செப்பு, நீதிநூல்களான நாலடியார், ஏலாதி, சிறுபஞ்சமூலம், பழமொழிநானூறு, திணைமாலை நூற்றைம்பது, பழமைபோற்றும் மாபுராணம், மேருமந்திர புராணம், சாந்தி புராணம், மயிலைநாதர் புராணம் திருத்தக்க தேவரின் சீவக சிந்தாமணி, நரிவிருத்தம், எலிவிருத்தம் கிளிவிருத்தம், திவாகர, பிங்கல நிகண்டுகள், சூடாமணி நிகண்டு, ஐம்பெருங்காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, ஐங்கிறு காப்பியங்கள் முழுவதும், சமணர் படைத்தப் படைப்புகள். 35 சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பாடிய உலோச்சனார் சமணரென நற்றிணைக் கூறுகிறது. உரையாசிரியர்களான இளம்பூரணார், மயிலைநாதர், அடியார்க்குநல்லார், குணசாகரர் நச்சினார்க்கினியர், காளிங்கர், பதுமனார், வாமனமுனிவர் ஆகியோர் சமணசமயத் தலைவர்களே.

யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, பொய், கொலை, களவு, கள், காமம் ஆகியவற்றால் ஏற்படும் தீமைகள் ஆகியவற்றை சமண இலக்கியங்கள் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளது. பிற

சமயங்களைக் காட்டிலும் தமிழின் அதிகமான இலக்கண இலக்கியங்கள் படைத்தப் பெருமை சணர்களைச் சாரும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பௌத்த சமயத்தின் தமிழ்த்தொண்டு

கௌதம புத்தரால் வடநாட்டில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமயம் பௌத்த சமயம். ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம். பிற உயிர்களைக் கொள்வது பாவம். பிறர் நலம் பேணல் எனும் புத்தரின் போதனைகள் நாடெங்கும் பரவியது. கலிங்கப்போரில் வெற்றி பெற்ற போதிலும் அழிவுகளால் மனம் வருந்தி நின்ற அசோகர் கி.மு. 3 நூற்றாண்டில் புத்த சமயத்தை வலிமையாகப் பற்றிக் கொண்டார். அவர் மூலம் பௌத்த சமயம் நாடெங்கும் பரவியது.

தாய்மொழி வாயிலாக தமது மதக் கோட்பாட்டினை உலகத்தில் பரவச் செய்யும் கருத்துடையவர்கள் பௌத்தர்கள் எந்தெந்த நாட்டிற்குச் சென்றார்களோ, அந்தந்த நாட்டு மொழிகளைக் காற்று அந்தந்த மொழிகளில், மதநூல்களையும் பிறநூல்களையும் இயற்றி வைத்தார்கள். இந்த முறையில் அவர்கள் தமிழ் மொழிக் குச் செய்த தொண்டு தமிழர்களால் மறக்க இயலாதது.

நற்றிணை, மதுரைக்காஞ்சி நூற்களில் பௌத்தர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. மணிமேகலை, குண்டலகேசி, விம்பிசாரக்கதை, அபிதர்மாவதாரம், வீரசோழியம், சித்தாந்தத் தொகை, திருப்பதிகம் என்னும் நூற்களையும் படைத்தவர்கள் பௌத்தர்களே.

இளம்போதியார், அறவணாடிகள், சீத்தலைச்சாத்தனார், சங்கமித்திரர், புத்தமித்திரர், தருமபாலர், திண்ணாகரர், ஆகியோர் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றியுள்ளனர். இவர்களுள் திண்ணாகரும், தருமபாலரும், நாளந்தாப்பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்கள். இவ்வாறாக பௌத்தர்கள் சமயப்பணி புரிந்தனர்.

“பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்கென வாழ்த்தி”
(மணிமேகலை, விழாவாறைக் காதை,
76)

எனும் மணிமேகலைக் காப்பியத்தின் பொன்மொழிகள் பௌத்த சமயத்தின் தாரக மந்திரத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

தமிழ்வளர்ச்சிக்கு கிறித்தவத்தின் தொண்டு

வணிகத்தின் பொருட்டு கிறித்தவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்தனர். வணிகம் மட்டுமின்றி, இந்தியர்களைக் கிறித்தவமதத்தில் சேர்ப்பதும் அவர்களுடைய நோக்கமாக இருந்தது. ஆகவே அனேகபாதிரிமார்களை அழைத்து வந்தனர். பாதிரிமார்கள் தமிழ் மக்களோடு நெருங்கிப் பழக வேண்டிய இன்றியமையாமையின் காரணமாக தமிழ்மொழியைக் கற்கவும், பேசவும், சொற்பொழிவு நிகழ்த்தவும், நூல் இயற்றவும் திறன் பெற்றனர். அதன் விளைவாக தமிழ்மொழியில் சில மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன.

கிறித்தவர்கள் தமிழின் பெருமையை, சிறப்பை, இலக்கியவளத்தை, பாட்டாலும், உரையாலும், தமிழ்மக்கள் உணருமாறு, பழம்பெருந்தமிழ்க் கருவூலங்களைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து படிக்கின்ற ஆர்வத்தை வளர்த்தனர். ஏட்டுச் சுவடியாய் இருந்த தமிழ் இலக்கியங்களை அனைவரும் அறியும் வகையில் அச்சாக்கம் செய்து இலக்கிய உலகில் மட்டுமின்றி, பிறத்துறைகளிலும் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர். சிலருக்கு மட்டுமே எளிதாக இருந்த தமிழை உரைநடைத் தமிழாக மாற்றி புதியப் போக்கை ஏற்படுத்தினர் “கிறித்தவ வேதோபதேசம்” என்னும் நூலே தமிழில் தோன்றிய முதல் உரைநடை நூலாகும்.

பிறநாட்டவர்கள் தமிழ்ச்சொற்களின் பொருளை அறியும் வண்ணம் அகராதிகளை உருவாக்கி புது இலக்கிய வகையைத் தோற்றுவித்தனர். தமிழ் இலக்கியங்களை மேலை நாட்டினர்க்கு அறிமுகப்படுத்தும்

நோக்கில் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்த்து மொழிபெயர்ப்புத்துறையை வளர்த்தனர். இலக்கிய இலக்கண நூற்கள், திறனாய்வு நூற்கள், இதழ்கள் வழி இலக்கியங்களைப் பரப்பும் மகத்தானப் பணியைச் செய்தனர். பேச்சு வழக்கில் இருந்த பழிமொழிகளை தனி இலக்கிய வகையாக ஏற்றம் பெறச் செய்தனர்.

மேலைநாட்டுக் கிறித்தவத் தமிழறிஞர்களுள் வீரமாமுனிவர், கால்டுவெல், ஜி.யு.போப், இராபர்ட்-டி-நொபிலி, சீகன்பால்க், எல்லீசர், ரேனியஸ், லாசரஸ் ஆகியோர் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது.

வீரமாமுனிவர், எழுத்துச்சீர்திருத்தம், உரைநடை, காப்பியம், இலக்கணம், அகராதி, மொழிபெயர்ப்புத் துறைகளில் புதுமை நிகழ்த்தியவர். தேம்பாவணி, தொன்னூல் விளக்கம், கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், சதுரகராதி, பராமார்த்த குருகதை, திருக்குறள் - இலத்தீன் மொழிபெயர்ப்பு ஆகியவைப் படைத்த பல்துறை வித்தகர்.

ஜி.யு.போப் திருவாசகம், நாலடியார், திருக்குறள் சிவஞானபோதம் ஆகிய நூற்களையும் புறநானூறு, புறப்பொருள்வெண்பாமாலை ஆகிய நூற்களின் சிலபகுதிகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்.

கால்டுவெல்லின் “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்” திருநெல்வேலி சரித்திரம், நற்கருணை தியானமாலை, தாமரைத் தடாகம் ஆகிய நூற்களும், சீகன்பால்க் ஐயரின் தமிழ் - இலத்தீன் ஒப்பிலக்கண ஆய்வு நூலும், தரங்கம் பாடியில் நிறுவிய அச்சக்கூடமும் மேலைநாட்டு கிறித்தவர்களின் அரும்பொக்கிஷங்களாகும்.

தமிழ்நாட்டுக் கிறித்தவத் தமிழறிஞர்களுள் வேதநாயகம் பிள்ளை, எச்.ஏ. கிருட்டிணப்பிள்ளை, வேதநாயகம் சாஸ்திரியார், நல்லூர் ஞானப் பிரகாசர், சாமுவேல் பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

நிறைவுரை

இவ்வாறாக தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு சமயப்பணி புரிவதற்காகவும், வணிகத் திற்காகவும் வந்த பிற சமயத்தவர்களான, கிறித்தவம், சைவம், சமண, வைணவ, பௌத்த சமயத்தினர் ஆற்றிய அரும்பணிகள் மிக சிறப்பானதாகும். அவர்கள் தமிழ் கற்றதன் விளைவாக தமிழர்களாகி, தமிழ் மீது உள்ள காதலால் பல இலக்கியங்கள், உரைநடை நூல்கள், காப்பியங்கள், கவிதைகள், கட்டுரைகள், அகராதிகள், திறனாய்வு, ஆராய்ச்சிநூற்கள், ஒப்பிலக்கண நூற்கள் என பல அணிகலன்களைப் பூண்டுத் தமிழன்னை இன்று பேரழகுப் பெற்றுத் திகழக்காரணம். இத்தகைய சமயப்பணியாளர்கள் ஆற்றிய அருந்தொண்டே ஆகும். தமிழ் உலகிற்கு படைத்தளித்த படைப்பாளிகளின் பங்களிப்பை உலகம் உள்ள வரை தமிழினம் உச்சரித்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

“அறமின்றிச் செயலொன்றும் அறியாத மொழியாக மறமென்றச் செயலொன்றும் மதியாத மொழியாக நிறமென்று மதமென்று நிந்தித்தல் அறியாத திறமுள்ள தமிழென்று திசைமெச்சும் நெறியாம் தமிழைப் போற்றுவோம் நம்சந்ததிக்குப் பரப்புவோம்”

துணைநூற்பட்டியல்

1. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - பேரா. மது. ச. விமலானந்தம், 2009, அபிராமி பதிப்பகம்,
2. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு சமயங்களின் பங்கு (தேசிய கருத்தரங்கு ஆய்வு நூல்) - 2011, செம்மூதாய் பதிப்பகம்.
3. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு - முனைவர் பெ. சுயம்பு, 2011, பாரதி பதிப்பகம்.
4. மணிமேகலை - புலியூர்கேசிகன், 2013, ஜெயமணி வெளியீடு.